SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖRNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 22 MARS, 1916. NO.

Prov. Library Jan 19 Winnipeg

Evig världsfred.

Redan vid slutet af tredje århundradet gjordes försök att förläna världen den eviga fredens.

FRÅN STATENS SIDA.

FREDSTANKEN ÄR NU SPRIDD I FOLKENS DJUPA LED.

Första gången som från statens sida försök gjordes att förläna världen den eviga fredens välsignelse var vid slutet af tredje århundradet af vår tidräkning.

Kejsar Probus trodde då tiden vara inne för det romerska kejsardömet, som utvecklat sig till en stark och mäktig så att säga universalmonarki, att förverkliga den fredsuppgift, hvilken redan vid kejsardömets grundande föresväfvat Octavianus Augustus. Kejsar Probus, som på krigarens bana stigit upp till statens högsta värdighet, som krönts med segrar vid alla sitt ofantliga rikes gränser, och som var en man med både snille och energi, skall hafva förkunnat de vackra orden: "Inga vapen skola längre smidas på jorden, inga krig skola längre utarma folken. Oxen skall höra till plogen och hästen födas åt freden; ingenstädes skall strid råda, öfver allt fred, och inga krigare skola vi hädanefter behöfva."

I sjalfva verket torde dock den segerkrönte kejsaren ej ha direkt tänkt på en afrustning. Snarare torde hans plan ha varit att återföra legionerna, på hvilka såväl kejsardömet som hans egen makt grundats och hvilka därför uppnått en hotande ofvervikt inom staten, till deras ursprungliga uppgift såsom rikets försvarare mot yttre och inre fiender. Han tycktes ha haft för afsikt att införa ett slags konstitutionellt styrelsesätt genom att lägga förvaltningens hufvudsakligen i senatens händer, under det att kejsaren i spetsen för rikets härsmakt, hvilken i fredstid skulle sysselsättas med jordbruk och väganläggningar, skulle värna rikets fred.

Kejsarens plan strandade. Vare sig den uppgiften är riktig att han, stående i begrepp att företaga ett härnadståg till Persien, mördades af en missnöjd soldat, eller, enligt hvad andra källor berätta, detta mord ägde rum omedelbart efter hans försök att sysselsätta trupperna med för dem misshagliga fredliga arbeten — alltnog, han föll år 284 offer för sina sträfvanden. Och med honom föll också planen att bygga en evig fred på grundval af det världsbehärskande kejsardömet.

Idén återupptogs — i annan mening — först af medeltidens katolska kyrka. Hur föga fedligt det för utvidgandet af sin makt oafbrutet kämpande påfvedömet än var i och för sig, Gregorius VII tröttnade åtminstone ej att till sina skrifvelser foga Jeremias' ord: "Förbannad vare den, som lyfter sitt svärd till att utgjuta blod." Öfver allt hvarest det ej var fråga om kyrkans egen maktställning eller hvarest tvärtom fredstankens understödjande kunde främja påfvestolens anseende, trädde denne påfve med förkärlek i skrankorna för krigens afskaffande eller inskränkande.

I det af blodiga strider och fejder sönderslitna Frankrike utkastade åtskilliga kyrkofurstar i mediet af 11te århundradet grunddragen till en "treuga Dei". De efterträfvade ej i denna "gudsfred" den absoluta freden, utan blott vissa heliga dagars fridlysande. Till att börja med fridlystes fyra af veckans dagar (från torsdagen till måndagen), men då detta visade sig outförbart, inskränkte man sig till de tre stora kyrkofesterna, till hvilka lades fastedagarna och vissa helgons minnesdagar.

Denna "treuga Dei" mottogs af samtiden med ett bifall och en hänförelse som ganska mycket påminner om fredsrörelsen i våra dagar. Men ehuru denna gudsfred under någon tid och på sina ställen hade att uppvisa ganska vackra frukter genom fejdernas minskande och genom en bestämmelse att präster, köpmän och arbetare, husdjur och växande gröda skulle lämnas oantastade äfven på icke fridlysta dagar, hvarjämte här och där krigföringen fick en mildare karaktär — till något genomgripande och varaktigt resultat ledde den likväl icke. Och då påfven Urban II år 1095 utsträckte "treuga Dei" till hela den romersk-katolska kristenheten, skedde detta på samma kyrkomöte i Clermont, som beslöt — det första korståget.

Liknande syften, som föresväfvade de franska förkunnarna af "treuga Dei", ledde i Tyskland till sträfvanden mot fejdeväsendet, hvilka utmynnade i "landsfreder", gällande fredens upprätthållande inom riket. Men äfven här dök upp en mera omfattande plan, åsyftande världsfreden. Georg Podiebrad, konung af Böhmen, föreslog år 1462 ett nära förbund mellan konungarna af Frankrike, Böhmen, Polen och Ungern, hertigarna af Burgund och Bayern samt republiken Venedig, hvilket skulle dels betrygga en slutlig fred i Europa, dels — bekriga turkarna. Det intressantaste i den slaviske furstens fantastiska och ej alldeles oegennyttiga projekt var att han ville inrätta en europeisk domstol, ett "konsistorium", som skulle bilägga tvister, utnämna skiljedomare och, om så erfordrades, tukta motsträfviga med förbundets krigsmakt. Det stannade naturligtvis vid blotta tanken, och knappa tre år därefter dog Georg Podiebrad själf midt under det blodigaste krigsvirrvarr.

Ungefär halftannat århundrade senare återupptogs fredstanken af Henrik IV af Frankrike — så vida man får tro hertig de Sullys på senare tider starkt betviflade meddelanden och så vida ej denne själf hittat på hela planen. Hela Europa skulle sammansluta sig till en "kristlig republik", hvilken skulle bestå af sex ärftliga monarkier (Frankrike, England, Spanien, Sverige, Danmark och Lombardiet), fem valriken (Tyskland, Sydltalien — såsom påfligt konungadöme —, Ungern, Böhmen och Polen), samt fyra republiker (Schweiz, Nederländerna, Mellersta Italien och Venedig). Inom detta stora statsförbund, i hvilket märkvärdigt nog den modärna nationalitetsprincipen afspeglar sig, skulle råda fullkomlig likställighet mellan alla kristna bekännelser och fullständig handelsfrihet. En "senat", som skulle residera i någon "centralstad", såsom Köln eller Metz, skulle afgöra alla tvister och därigenom göra ett slut på alla krig inom Europa.

(Forts. i nästa nr.)

SITUATIONEN I MEXICO.

Amerikanska trupper hafva öfvergått gränsen. Man fruktar att Carranzas trupper skola göra mytori.

Från El Paso telegraferades i onsdags, att första afdelningen af Förenta Staternas mot Villa och hans band riktade straffexpedition har samma dag vid middagstiden gått öfver den mexikanska gränsen.

Inträngandet på mexikanskt område skedde i närheten af Columbus, New Mexico, och i spetsen för expeditionen red brigadgeneral John J. Pershing. Det uppgifves att en afdelning af Carranzas armé mött amerikanerna och åtföljt dem söderut.

Några exakta uppgifter om storleken af den amerikanska styrka, som öfvergick gränsen, har man icke, men man tror att den uppgick till ungefär 4,000 man.

Colonia Dublan, mormonkolonien i Casas Grandesdalen, ligger i ruiner sedan den hemsöktes af Villas banditer, enligt meddelande till Columbus, New Mexico. Underrättelsen härom framfördes af en af kolonisterna, Alexander Straut, hvilken med knapp nöd lyckades räddt sig till lifvet.

Huruvida kolonisterna mördades eller lyckades fly till Carranza-garnisonen vid Casas Grandes är ännu ej kändt. Straut, som befann sig på taket till ett hus, såg huru cirka 300 af Villas band närmade sig. Han skyndade ned, kastade sig upp på en häst och flydde just som banditerna kommo fram. Straus kunde under sin flykt se huru kolonien brann.

Washington, onsdag. — Förhållandena i Mexico äro egnade att orsaka stor oro i regeringskretsar i Washington. Enligt uppgifter från tillförlitligt håll hafva tvenne amerikanska konsuler i Mexico underrättat regeringen om att de lämnat eller ha för afsikt att inom de närmaste dagarna lämna sina befattningar på grund af det osäkerhetstillstånd, som är rådande. Det truktas, att Carranzas trupper skola göra revolt då de amerikanska trupperna inträngа i Mexico för att straffa Villa.

Ett meddelande från Douglas, Arizona, i onsdags säger, att dit ingått underrättelser om att Carranzas trupper vid Cabullona gjort mytori, vid meddelandet om att amerikanska trupper komma att intränga på mexikanskt område.

I Arizonas gränstrakter råder stor oro med anledning af de väntade oroligheterna i Mexico.

General P. Elias Calles, befälhafvare för Carranzas trupper i Agua Prieta, förklarade i onsdags, att hans trupper skulle ogonblickligen sätta sig till motvärn i händelse amerikanska trupper gå öfver gränsen.

Från Washington kom i tisdags f. v. meddelande om att den amerikanska regeringen gått in på Carranzas begäran att med mexikanska trupper få öfvergå den amerikanska gränsen för att förfölja Villa-banditer, om detta vid något tillfälle skulle visa sig nödvändigt.

Ingen kvinnorösträtt i Ontario.

Billen om kvinnorösträtt, som framlagts i Ontarios legislatur, blef i fredags nedröstad af regeringsmajoriteten. Premierminister Hearst höll ett tal, hvari han framhöll, att tiden var icke opportun att antaga en dylik lag eller ens diskutera den, då landet var invecklad i krig.

Saskatchewans legislatur.

Saskatchewans legislatur afslutades i tisdags f. v. under öfliga ceremonier. Oppositionen sökte i sista stund förhindra legislaturens upplösning, men guvernören nekade att lyssna till den. Oppositionen fruktade, att regeringen icke skulle upptaga de anklagelser, som riktats mot Hon. J. A. Calder, Hon. Mr. Turgeson och andra i torsdags å. å.

Krigskrönikan.

Verdun har ännu icke tagits af tyskarna, och de synas knappast stå närmare målet.

VON TIRPITZ AFGÅR.

TYSKA MINFÄLT BESVÄRA BETYDLIGT SVERIGE.

Onsdagen den 15 mars.

I en artikel i Die Zukunft har Maximilian Harden framställt ett i ganska skarp ton framställdt kraf på fred och uppmanat den tyska regeringen att genast börja fredsunderhandlingar. Han säger, att eftersom Tyskland vunnit seger efter seger, är det dess plikt att först föreslå fred. Tyskland behöfver fred, emedan det har stora svårigheter att få vissa material, säger Harden. — Första, andra och tredje canadensiska pionjärbataljonerna äro nu i Frankrike. — Sju belgier hafva af tyskarna afrättats för förräderi. — öfverste Loomis af 13de canadensiska bataljonen och öfverste Tuxford af 5te ha blifvit utnämnda till brigadgeneraler. — Efter den senaste raiden öfver Ferrara och Ravenna, Italien, fann man att italienarna nedsläpt karameller, inlagda i rödt och blått papper. Vid en kemisk undersökning kom det i dagen, att dessa karameller innehöllo gift. Ingen hade emellertid ätit af dem. — Premierminister Asquith har insjuknat i bröstkatarr. — Från Berlin meddelas, att tre tyska generaler aflidit, nämligen generallöjtnant Eduard von Graf, generalmajor Wilhelm von Lotterer och generallöjtnant von Menges. — Från Berlin meddelas, att de allierades submariner anfallit obeväpnade österriskiska passagerarefartyg. Tyskarna säga, att centralmakterna numer icke göra sig skyldiga till dylika saker. — På grund af den stora manspillan vid Verdun lär Tyskland nu lida brist på officerare. Från Paris meddelas, att tyskarna fördubblade häftigheten af sitt bombardement på de franska positionerna mellan Bethincourt och Cumieres, nordväst om Verdun. De blefvo tillbakaslagna utefter hela fronten. Tyskarna lyckades emellertid få fotfäste mellan Bethincourt och Le Mort Homme. — Från Rom meddelas, att italienarna tagit Dante del Croviglio från österrikarna. Dessa förneka emellertid detta. — Det brittiska socialistpartiet lär stå inför sin upplösning i det en del af partiet öppet förklarat sig mot deltagandet i kriget. — Turkarna lära skola koncentrera sina arméer mot Ryssland. — Kejsar Wilhelm uppgifves åter lida af en halsåkomma. — Den brittiska regeringen har blifvit tvingad att uppskjuta utkallandet af gifta män mellan 27 och 35 år. Detta utkallande hade väckt stor harm öfver hela landet. — Österrike har förklarat Portugal krig. — Från Berlin meddelas, att den tyska submarinkampanjen mot armerade handelsfartyg icke uppskjutits, som först uppgifvits utan tvärtom upptagits med all kraft. — Den brittiska regeringen lägger nu upp ett stort förråd af hvete för att förebygga spannmålsbrist, om skeppningen skulle bli afskuren, och förhindra att priset stiger. — Fransmännen ha lyckats taga en del tranchéer mellan Bethincourt och Cumieres, som tyskarna intogo i går.

Torsdagen den 16 mars.

Till turkisk krigsminister har utnämnts Ismael Hakki, president för den kommersiella administrationen. — De ryska trupperna avancera snabbt i Persien på dåliga vägar mot den mesopotamiska gränsen, där de snart komma att förena sig med de brittiska trupperna vid Kut-El-Amara. — Från Berlin meddelas, att amiral Alfred von Tirpitz, den tyske marinministern afgått, och att till hans efterträdare utsetts amiral von Capelle. — De allierade ha anställt luftraid på de kruppska verken i Essen. Sex bygnader förstördes. — Franska trupper hafva besatt ön Murto vid Epirus kust. — Personer af neutral nationalitet, som varit bosatta i Tyskland mer än fem år, betraktas numer som tyskar och skola enrolleras i armén, där de dock endast få utföra kontorsarbete. — Tyskarna påstå, att de tagit Dead Man's hill, som dominerar höjderna väster om Meuse. — Den stora holländska ångaren Tubantia har torpederats och sänkts nära Noordhinder fyrskepp. Alla passagerare ombord räddades.

Fredagen den 17 mars.

Franska krigsdepartementet förnekar, att tyskarna tagit höjden Mort Homme, såsom de påstodo den 15 ds. — Gen. Joseph Simeon Gallieni, den franske krigsministern, har på grund af sjukdom afgått, och general Charles Roque har utnämnts till hans efterträdare. — Tyskarna ha, enligt fransk rapport i går, gjort ett nytt häftigt anfall på Le Mort Homme, men blefvo tillbakadrifna. — Asiatisk kolera har utbrutit i Belgrad, Serbien. De sanitära förhållandena därstädes äro mycket dåliga. — Tyskland kommer antagligen att i dagarna förklara Italien krig, emedan detta land beslutat att lägga beslag på alla tysk fartyg i italienska hamnar. Som bekant har ingen krigsförklaring hittills förekommit mellan dessa två länder. — Från Bern meddelas, att den förre turkiske ambassadören i Rom underhandlar om separatfred för Turkiet. — Tyskarna ha gjort kraftiga anfall på de franska linjerna öster om Verdun, men blefvo de tillbakaslagna af fransmännen.

Lördagen den 18 mars.

Lord Robert Cecil, den brittiske blockadministern, har uppgifvit att den holländska ångaren Tubantia låg för ankar med alla ljus tända. Den blef tydligen torpederad. En båt med 15 personer ombord saknas. Båten värderas till $1,600,000. Förbittringen är stor i Holland. — Brazilien har lagt beslag på fyrtiofyra tyska fartyg, som ligga i landets hamnar. — Enligt officiellt meddelande från den serbiska pressbyrån göra bulgarerna allt för att utrota återstoden af den serbiska befolkningen i Serbien. — Den turkiska armén lider brist på manskap, och regeringen har därför utfärdat ett förbud mot utvandring af alla manliga invånare öfver 15 år. — Importförbud på lyxartiklar kommer inom kort att

(Forts. å sid. 7.)

RYSK VÅLDSHANDLING.

Ett nytt slag mot det svenska kulturen i Finland ha de ryska myndigheterna på sitt konto.

Då finske skriftställaren Werner Söderhjelm för några dagar sedan anlände till Torneå, blef han därstädes anhållen och hölls afspärrad under de två följande dagarna, hvarpå han under bevakning återsändes till Hälsingfors. Anledningen till det uppseendeväckande anhållandet är okändt.

Professor Werner Söderhjelm befann sig, när han så oformodadt blef tagen af de ryska handtlangarna och förd tillbaka till Finland, på resa till Stockholm för att där hålborda andra delen af sin monografi öfver Oscar Levertin.

Den man, som nu senast fallit offer för den ryska våldspolitiken i Finland, intager där som litteraturhistoriker och kritiker en ställning, hvilken utan öfverdrift kan jämföras med Oscar Levertins i Sverige. En viss likhet i uppfattning och sympatier kan nog äfven konstateras. Söderhjelms hufvudarbete behandlar Johan Ludvig Runeberg. Utom detta kunna nämnas: Studier i fransk berättarkonst, Italiensk renässans, en samling eleganta porträtt, tecknade i samarbete med den yngre för några år sedan bortgångne brodern Torsten Söderhjelm, samt Profiler ur finskt kulturlif.

Det är med en alldeles särskild känsla man i stund som är tänker på en man, hvilken under krigsårens svåra och beklämmande förhållanden — huru svåra förhållandena äro i Finland kanske mängen rikssvensk knappt vet eller ens vill veta — troget fulföljer sitt arbete att teckna en af vår ännu fria odlings mest lysande representanter, skrifver en framstående svensk tidningskorrespondent och författare. Redan för oss svenskar framstår i de kulna stormdagar, som kriget kastat öfver världen, nittiotalet i glansen af ett öfverdådigt och nästan overkligt festrus. Hur mycket mer då för den, som själf kanske mellan kattens klor får fullfölja skildringen af råttornas glada dans på bordet.

Det lär inte undga någon, att man far hårdt fram äfve hvarstans i världen. Det finns onekligen ofantligt mycket lidande att välja på. Men hvarför skall man öfveranstränga sin medkänsla för sådana lidanden, som ligga oss mera fjärran. Är det inte feghetens omedvetna utväg att kasta hela sin sympati på så pass aflägsna föremål, att den till intet engagerar. Men det vore vid pryttest och omkligt, om vi svenskar inte skulle känna oss illa berörda, när ett brutalt godtycke hårdt drabbar svensktalande män i gamla svenska provinser, särskildt när dessa män hängt så intimt samman med och haft ett så vaket intresse för svensk kultur som professor Werner Söderhjelm.

Annonserar efter farmhjälp.

Canadas regering har beslutat att i fem tusen tidningar i Förenta Staterna annonsera efter 30,000 farmarbetare. Dominions järnvägar ha gätt in på att transportera dessa farmarbetare mellan Emerson och Portal, Sask., för en cent milen.

Svensk utnämnd till professor.

Professorn vid Pennsylvania State College i mejerikonst mr Carl W. Larson har utnämnts till en extra ordinarie professur vid Columbia universitet i agronomi. Professor Larson har graduerat från Iowa State College år 1906 och fick sin M. S. grad vid Pennsylvania State College år 1913. Han har vidare förskaffat sig praktiska kunskaper på mejerier och kreatursfarmar i Iowa, Minnesota och Wisconsin och anses specielt i sitt ämne, mejerikonst, vara en framstående auktoritet.

Arresterad i Texas.

Joseph Parsons Brown, som är efterspanad i Regina, Saskatchewan, anklagad för att ha förskingrat mellan $150,000 och $200,000, blef i torsdags arresterad i San Antonio, Texas, af Chas. Augustus Mahoney, superintendent för den canadensiska provinspolisen. Brown är som bekant anklagad för att ha erhållit pängar genom regeringskontrakt i Saskatchewan. Äfven E. H. Devline från Kinistino, som eftersökes för att hafva varit inblandad i vägskandalen i Saskatchewan är skuggad i Wisconsin.

John Ericsson.

John Ericsson-hearingen i Washington betecknas som en synnerligen storartad success.

GODA UTSIKTER.

SVENSK-AMERIKANERNA MOTTAGAS AF PRESIDENT WILSON.

Vi taga oss friheten att ur "Svea" återgifva följande referat af red. Karl G. Fredin öfver den "public hearing", som den 13 mars hölls i Washington angående en John Ericsson-staty:

Klockan 10.30 på måndags förmiddagen d. 13 mars var mötet utlyst att börja i biblioteksk omiténs rum i representanthusets bygnad. Redan innan den tiden hade det emellertid utrönts, att tillslutningen skulle bli så stor, att en större sal måste anskaffas, och hade man stannat för Caucusrummet i tredje våningen. Där samlades nu en representativ skara svensk-amerikaner och icke svnesk-amerikaner från så vidt skilda platser som Duluth, Minn., och New York City.

Kort efter den utsatta tiden öppnades mötet af biblioteksk omiténs ordförande, hon. J. A. Slayden, och ordet lämnades åt kongressman Fitzgerald från New York, som är förslagsställare i representanthuset. Kraftigt talade han om John Ericsson, "a antive son of a pure neutral country", talade om honom som människa och uppfinnare och uppehöll sig utförligt vid den uppfinning, af hvilken Förenta Staterna på sin tid drog den största nyttan: Monitor. Detta foster af John Ericssons uppfinningsförmåga, denna skapelse af den store mannens snille, hade på kriget den mest remarkabla effekt, sade mr Fitzgerald, men ännu har Förenta Staternas kongress ej vederbörligen demonstrerat den tacksamhetsskuld, i hvilken det amerikanska folket står till John Ericsson.

Mötets ledning lämnades härefter af mr Eckberg från New York i hvad ängick presentationen af talarna, med anmodan från mr Slayden att först gifva några af kongressledamöterna tillfälle att tala, emedan andra plikter kallade dem.

Kongressman Tilson från Connecticut introducerades och betonade att det tillkom Förenta Staterna att visa sin tacksamhet för de tjänster John Ericsson gjort unionen, samt försäkrade att han, då och om förslaget kommer upp till behandling i kongressens representanthus, kommer att bli till finnandes på den sidan, som kommer att arbeta aktivt därför.

I samma anda talade kongressman Olney från Massachusetts (Brockton-distriktet), som vidare framhöll svamerikanernas fortjänster i allmänhet och det faktum, att i Monitors besättning märktes ett antal officerare af svensk börd.

Efter att först ha framfört det svamerikanska folkets tacksamhet för det intresse, som dessa olvannämnda kongressledamoter visat, introducerade mr Eckberg nu den förste svensk-amerikanske talaren, konsul Henry S. Henschen från Chicago, hvilkens anförande var briljant. Det är som amerikansk medborgare jag är här, sade mr Henschen. Ej som svensk-amerikan. Då John Ericsson tillsände Abraham Lincoln det bref, som vardt upphofvet till Monitors skapande, pointerade han särskildt, att han var amerikansk medborgare, och att han därför erbjöd detta land, som var hans land, sina tjänster. Vi tycka ej om, att vid detta möte bli klassificerade som utlänningar, ty vi äro ej det. Det är som amerikanska medborgare vi känna, att vår union höfves att befästa minnet af den man, som gjort den och mänskligheten stora tjänster. Vi ha i dag ibland oss en gentleman, som var intim vän till John Ericsson tills döden ryckte honom bort och aflet vänskapsbanden. Han kan omtala för oss, att John Ericsson var amerikan. Och han har omtalat för mig, att John Ericsson ej ännu vid sin död hade utfått sitt tillgodobafvande från kongressen. Detta land är skyldigt John Ericsson erkännande, det är skyldigt att inregistrera honom bland sina stora män, ty han var mannen, som kom i den rätta stunden; det var hans verk att Merrimac-blockaden bröts, att hoppet åter tändes för nordstaternas flotta och hufvudstaden skonades. John Ericsson räddade unionen. I det land, där han föddes, där har man länge sedan införlifvat honom med nationens bildstödsgalleri, men här i detta land, märk det, detta land som drog den största nyttan af hans verk, här äro vi först nu i färd därmed.

Öfverste W. C. Church från New York räknade som bekant en intim vänskap med den snillrike uppfinnaren, och han har, som också är bekant, i ett digert arbete skildrat hans lif. Han var näste talare och framhöll John Ericssons af den svenska-amerikanska publiken väl kända egenskaper. Men han sade vidare: "Ingen man har gjort unionen större tjänster men ingen har heller blifvit oförsvarligare behandlad ('more shabbily treated'). Förenta Staterna äro ännu i dag skyldiga honom pengar, han som i decennier var vår mest eminente ingenjör och uppfinnare."

Kongressman F. O. Lobeck från Nebraska (svensk-amerikan) betonade, att han är en af de få kongressmedlemmar i dag, som hörde telegrafens budskap: "John Ericsson has saved the union". Sedan dess har min aktning för den store mannen mot hvarje år vuxit, och var förvissad om, att hvad jag kan göra, det skall jag göra, för att i kongressen få ett anslag till resandet af ett värdigt John Ericsson-monument, framhöll mr Lobeck.

Redaktör Charles K. Johansen från New York höll ett af de längre och bättre anförandena och omtalade bl. a. huru han brukade besöka John Ericsson medan han bodde vid Beech st. i New York. Red. Johansen betonade vidare, att John Ericsson-skolan i New York i dagarna firat femtiofjärde årsdagen af Monitors seger öfver

(Forts. å sid. 6.)

ETT KVINNOVERK.

Född som fattig svensk torparepojke, blef världsberömd clown och slutade som självmördare.

Frank Orkley, världsberömd såsom Barnum & Balleys i alla tider bäste clown och gående under namnet "Slivers" tack vare sin längd och fenomenala magerhet, anträffades härom morgonen död i sitt rum i New York. Han hade tagit sitt eget lif genom att inandas lysgas.

I samband med dödsfallet har det kommit i dagen, att Orkley var född på ett fattigt torp i Sverige.

Anledningen till självmordet är tragiskt. Själf 40-årig, mötte Orkley för ett par år sedan en ung aktris, 17-årig i hvilken han häftigt förälskade sig. Hon hycklade också kärlek till honom ända tills hon lyckats förmå honom att skänka henne juveler till ett värde af omkring $6,000. Då lämnade hon honom, tagande juvelerna med sig.

Sedan gick hon allt fortare utför tills hon häktades för stöld och internerades på arbetshus. Så snart Orkley fick höra talas om hennes belägenhet begaf han sig till arbetshuset och frågade henne, om hon ville bli hans hustru. Som sådan hade nämligen myndigheterna lofvat att befria henne från återstoden af straffet.

Flickan bemötte emellertid Orkley med hån och förakt, och med blödande hjärta gick denne direkt från arbetshuset hem till sig för att dö.

DR. E. NORELIUS DÖD.

Augustanasynodens Grand Old Man skattar åt förgängelsen.

Just som tidningen skall gå i press, ingår underrättelse om, att dr. Eric Norelius, en af Augustana synodens äldsta och mest bemärkta prästmän, gått hädan. Han afled i sitt hem i Vasa, Minn., förliden onsdag. Han var född i Hassela, Hälsingland, Sverige 1833. Närmare kommer att meddelas i nästa nummer.

Afliden kardinal.

Kardinal Jerome Mary Gotti afled i söndags i en ålder af 82 år, meddelas från Rom.

Drottning Victoria sjuk.

Drottning Victoria af Sverige har insjuknat i luftrörskatarr. Tillståndet ingifver icke några farhågor, meddelas från Stockholm d. 13 mars.

Köper kolland.

Från Köpenhamn telegraferades i går, att den ryska regeringen af norska och amerikanska intressen köpt stora kolland på Spetsbergen för $20,000,000. Kolet skall användas för den nya flottstationen på murmanska kusten.

Val i British Columbia d. 20 juni.

Vid öppnandet af British Columbias legislatur i tisdags f. v. lät premierministern förstå, att de allmänna valen i British Columbia kommer att hållas d. 20 juni. Alla British Columbias soldater, både i Canada och England, men icke i lögprafvarna, skola gifvas tillfälle att rösta.

Svenska idrottsbesöket.

I svenska pressen diskuteras nu utsikterna för de svenska idrottsman som eventuellt komma att besöka Amerika i sommar. Man väntar icke seger för svenskarne i korta löpningar upp till 800 meter, häcklöpning etc., men på de längre distanserna, i höjd-, längt-, staf- och trestegshopp samt i kula och diskus anse sig svenskarne vuxna amerikanerna. Att svenskarne på hvarje plats skulle tafla med ett lokalt lag ökar naturligtvis deras utsikter.

Svensk studiekommission till Amerika

Svenska nationalföreningen mot emigrationen har hos regeringen föreslagit att en svensk kommission utsändes för att under en tid af 3—6 månader i Förenta Staterna ingående studera arbetarnes lefnads- och bostadsförhållanden. Föreningen har tänkt sig att en dylik kommission lämpligast skulle sammansättas af två arbetsgifvare, två tekniska arbetsledare och två arbetare inom närmast den mekaniska industrin och bygnadsindustrin, samt därjämte ett par representanter för den sociala sakkunskapen.

Förbudsförslag

En bill om import af rusdrycker till provinserna introducerad i dominionparlamentet.

INGEN IMPORT.

PROVINSERNA SKOLA SJALFVA AFGÖRA LAGENS GILTIGHET.

Nykterhetsvågen har gått fram öfver Canada. Äfven de lagstiftande i Ottawa ha sett sig nödsakade att taga hänsyn till den. I måndags framlades i parlamentet af justitieministern Hon. C. J. Doherty en bill, som går ut på att för provinserna underlätta förbudsarbetet. Lagen föreskrifver, att hvar och en som sänder, för, importerar etc. rusdrycker till någon provins, och vet att dessa skola användas för olagligt ändamål, skall ställas inför rätta och dömas till böter eller fängelse. Frågan lämnas i händerna på provinserna och lagens giltighet skall afgöras af de berörda provinserna.

Denna bill ersätter det förslag, som innehålles i Stevens-Marcil resolutionen, som kräfde ett amendement till B.N.A. act, hvarigenom hvarje provins skulle gifvas makt att förbjuda import eller tillverkning af rusdrycker inom provinsens gränser.

Den nya billen genomgick den första läsningen.

HEDRANDE FÖR SVERIGE.

Svensk telefoncentral upprättas i San Salvador i Centralamerika.

Redan 1912 började telefonbolaget L. M. Ericsson i Stockholm exportera telefonapparater till republiken Salvador i Centralamerika. Den lilla ansatsen till telefonväsende som då fanns i hufvudstaden San Salvador erbjöd emellertid ytterst begränsade utvecklingsmöjligheter. Vederbörande myndigheter blefvo också uppmärksamma om detta förhållande, och 1913 utsändes från Salvador en expedition för att i det närbelägna Mexico taga kännedom om de triumfer, som telefontekniken där firat, icke minst med hjälp af de L. M. Ericssonska patenten. Expeditionen utarbetade en plan för telefonväsendets ordnande i staden San Salvador, det dittills i liten skala tillämpade amerikanska systemet utdomdes, och från den svenska anläggningen i Mexico anskaffades omedelbart ingenjörer och verkmästare samt arbetare för att åstadkomma byggandet af ett verkligt telefonnät i San Salvador. Redan för öfver ett år sedan var det bestämdt att L. M. Ericsson i Stockholm skulle leverera Salvadors första verkliga telefoncentral, men på grund af kriget och svårigheterna att anskaffa all erforderlig materiel måste man inskränka sig till vissa förarbeten. Dessa arbeten ha emellertid nu fortskridit så långt att ett kabelnät blifvit utdraget öfver hela staden och äfven speciallednigar inforts till anmälda abonnenter. Hvad som nu saknas därute är själfva centralstationen och apparaterna hos abonnenterna. Ångaren "Suecia" har emellertid nu afgått från Göteborg med en sändning telefonmaterial för att afhjälpa denna brist. Man beräknar att Salvador redan i juni eller juli månad skall vara rustadt med ett fullständigt modärnt telefonväsende med stora utvecklingsmöjligheter.

Förenta Staternas armé.

President Wilson undertecknade i fredags kongressbeslutet, enligt hvilket Förenta Staternas stående armé skall ökas till cirka 120,000.

North Winnipeg blef "vätt".

Som bekant uppgafs först, att North Winnipeg erhållit våt majoritet i förbudsomröstningen i Manitoba d. 1 mars. Detta dementerades emellertid senare, då det uppgafs, att denna valkrets erhållit 52 rösters majoritet för förbudslagen. Nu uppgifves emellertid officiellt, att resultatet i North Winnipeg var 65 rösters majoritet för de våta.

Då "Stockholm" afseglade.

Stockholms afsegling från New York i onsdags fick en särdeles högtidlig prägel därigenom att ett stort antal framstående svensk-amerikanare funnit sig att bjuda de medföljande svensk-amerikanska tidningsmännen en lyckosam resa. Den, som erhöll obetingadt de varmaste lyckönskningarna var Nordstjernans representant mr Ernst Skarstedt. Redan kl. 1 e. m. började sångarne samlas med Joel Mossberg och Carl Sylvan som anförare och det bar iväg till röksalongen, där Vårt land stämdes upp med Joel Mossberg som ledare. Därpå bjöds på förfriskningar, innan sångarne förstärkta med Oscar Bergströms röst fortsatte programmet efter Sylvan taktpinne. Vid fyra tiden anlände kapten Håkanson och "Sätt maskinen i gång" stämdes upp. Kaptenen visade sin erkänsla och därpå bar det åter till rökrummet där samkvämet fortsatte till 4.45 då första afgångssignalen afblåstes. Utom sångarne hade många vänner och bekanta till Skarstedt infunnit sig, flera af dem långa säga ifrån.